

РЕШЕНИЕ

№ 30

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 31 януари 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и трети януари, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор ***, като разгледа докладваното от съдия Иванова к.н.а.х.д.№7 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от **ТД на НАП София, Офис Перник** срещу решение №839/05.12.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №1182 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е отменено НП №0036001/16.05.2012 г. на Директор на Офис Перник при ТД на НАП – София, издадено срещу ***, гр. Перник в качеството му на „работодател” и „осигурител”, за нарушение по чл. 3, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 2, ал. 2 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (наричана по-нататък Наредба Н-8/29.12.2005 г.), във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), като на основание чл. 355, ал. 1 от КСО е определено за налагане административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 (петстотин) лв.

Жалбоподателят твърди, че атакуваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Оспорва изводите на районния съд, като заявява, че при постановяване на съдебния акт неправилно са тълкувани и приложени разпоредбите на чл.355, ал.1 и ал.2 от КСО.

Ответникът по жалбата – *,** се представлява от адв.Сотиров, който изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Моли решението на въззивният съд като правилно и законосъобразно да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор ***, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, решението е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Административен съд – Перник, в настоящият касационен състав, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

За да постанови обжалваното решение Районен съд - Перник, от представените пред него и събрани писмени и гласни доказателства е приел за установено от фактическа страна, че настоящия жалбоподател, като „осигурител” и „работодател” не е подал в срока по чл. 7, ал. 3 от КСО декларация образец №6 относно дължимите осигурителни вноски за месец 02.2011 г. върху трудовите възнаграждения на работниците и служителите, работещи по трудови правоотношения със същия, съгласно указаното в чл. 2, ал. 2 във вр. с чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба №Н-8/29.12.2005 г. във вр. със задължението чл. 5, ал. 4 от КСО. Нарушението е установено от инспектор по приходите в Офис Перник при ТД на НАП – София на 18.11.2011 г. при проверка в информационния масив на НАП, като на 16.02.2012 г. на нарушителя е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник, след извършена служебна проверка на актовете обективирали производството по налагане на административно наказание е преценил, че е допуснато съществено процесуално нарушение при налагане на административното наказание, което опорочава законосъобразността на обжалвания административен акт и е основание обосноваващо отмяната му.

Настоящия съдебен състав смята, обаче за неправилен изводът на първата съдебна инстанция, че е наложено административно наказание е по реда на неотнормирана санкционна норма, като съображенията за това са следните:

Вмененото на работодателя и осигурител, настоящ ответник нарушение, има следния фактически състав: 1. работодател и осигурител, 2. неподал в срок (не по-късно от последния работен ден на календарния месец, през който са били дължими осигурителните вноски, вноските за гаранционен фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите” и данъкът по чл. 42 от ЗДДФЛ), 3. декларация обр. №6 в съответната ТД на НАП.

Чл. 355 от КСО е единствената правна норма на раздел III от КСО. В 6 алинеи са предвидени административни наказания за неизпълнение на задълженията за деклариране на данни пред НАП и за невнасяне на задължителни осигурителни вноски. Относитими към нарушение във връзка с неподаване в срок на декларация обр. №6 по Наредба №Н-8/29.12.2005 г., какъвто е процесния случай, са текстовете както на ал. 1 така и на ал. 2 от чл. 355 на КСО. Ал. 1 предвижда административно наказание „глоба” или „имуществена санкция” за *всеки*, който наруши въобще разпоредбата на чл. 5, ал. 4 от КСО и в двете й точки, във връзка със задължението за периодично предоставяне на данни в НАП, като санкции са предвидени съответно както за ФЛ – нетърговци, така и за ЕТ и ЮЛ.

В чл. 355, ал. 2 от КСО, е предвидено налагане на административно наказание „глоба” за „...всеки, който не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4 от КСО. При това законодателно решение и въпреки непрецизността в съотношението и в изключението, двете норми се явяват в отношение на обща към специална. Предвиденото в ал. 2 административно наказание „глоба” (приложима само по отношение на физически лица), води на извод, че във всеки случай на нарушение със състав неподаване на въпросната декларация в срок, с извършител ФЛ, ще се налага санкция именно по този специален ред. Във всички останали случаи: 1. неподаване на въпросната декларация в срок от лица различни от физическо лице или 2. с изпълнително деяние, което различно от „неподаване на декларация в срок”, независимо от качеството на дееца – ФЛ или ЕТ или ЮЛ, приложим ще бъде

санкционния текст на чл. 355, ал. 1, сочещ състав на нарушение по чл. 5, ал. 4 от КСО въобще, от който изключени са случаите с извършител физическо лице, неподало именно декларацията в срок. Налагането на санкция по чл. 355, ал. 1 от КСО в случаи, когато нарушението не попада в хипотезата изцяло на ал. 2 от с. чл. няма да е прилагане по аналогия, а прилагане на общата санкционна правна норма, като няма да е налице разширително тълкуване, тъй като текстът на чл. 355, ал. 1 от КСО предвижда нарушение на разпоредбите на чл. 5, ал. 4 от КСО въобще (което включва и неподаване на въпросната декларация в срок), както от ФЛ – нетърговци, така и от ЕТ, и от ЮЛ.

Предвид тези изводи на решаващият състав, решението на първата съдебна инстанция, като неправилно следва да бъде отменено, като вместо него бъде постановен друго с произнасяне по съществото на спора, разгледан и пред първата съдебна инстанция, където нарушението е прието за безспорно извършено от лицето, посочено за нарушител, както и за безспорно установено. Настоящия съд споделя изводите на първата съдебна инстанция в това отношение.

Относно размера на определеното от административнонаказващия орган наказание „имуществена санкция” в размер на 500 (петстотин) лв., настоящия съд намира същото за правилно и справедливо определено, при съобразяване с правилата на чл. 27, ал. 2 и 3 от ЗАНН и съответно на чл. 27, ал. 1 от ЗАНН в размер на минимума, но в границите на наказанието предвидено в чл. 355, ал. 1 от КСО за съответното нарушение. Конкретните обстоятелства, при които е извършено административното нарушение сочат за ниска степен на обществената му опасност. Деецът не е извършвал и преди нарушения от вида, за които е санкциониран. Няма данни да е извършвал и други нарушения на разпоредбите на КСО и нормативните актове по неговото прилагане.

Относно позицията на прокуратурата и конкретно мотивите за оставяне в сила на атакувания съдебен акт, настоящия съдебен състав не споделя направения извод за законосъобразност на постановеното решение. Изложените по горе съображения обосновават извод за правилно ангажиране на административно наказателната отговорност на търговското дружество.

Водим от гореизложеното касационният състав смята, че решението на първата съдебна инстанция, като постановено при неправилно приложение на материалния закон, следва да бъде отменено, а касационната жалба - уважена, като се потвърди издаденото наказателно постановление.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във връзка с чл. 222, ал. 1 от АПК **Административен съд – Перник**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №839/05.12.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №1182 по описа на съда за 2012 г., с което е отменено НП №0036001/16.05.2012 г. на Директор на Офис Перник при ТД на НАП – София, издадено срещу ***, гр. Перник, като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ПОТВЪРЖДАВА НП №0036001/16.05.2012 г. на Директор на Офис Перник при ТД на НАП – София, издадено срещу ***, гр. Перник, в качество „работодател” и „осигурител”, с управител ***, за нарушение по чл. 3, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 2, ал. 2 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица на МФ (наричана по-нататък Наредба Н-8 от

29.12.2005 г.), във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), като на основание чл. 355, ал. 1 от КСО е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 (петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: